

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Praesertim Augustini, Et Thomae Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Sacramentis In Genere Et Specie - Libros Octo Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput 11. Sacramenti Confirmationis effectur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73212](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73212)

Similiter S. Carolus Borromeus p. 1. tit. de his quæ pertinent ad Sacram. Confirm. monet, ut qui adultæ ætate confirmandi sunt, primo de peccatis confiteantur. Constitutiones quoque Constatientes apud Gobat tr. 2. de Confirm. n. 767. videntur, ne ullus, qui ad annos discretionis pervenit, accedat ad Confirmationem, nisi confessus. Confirmationem pariter exigunt Constitutiones Synodales Eminentissimi Cardinalis le Camus tit. 6. a. 4.

79 Olim etiam jejunium exigebat allatus canon. ut jejunii. Sed ex quo Sacramentum hoc frequenter à meridie conferri cœpit, canon iste transiisse videtur de præcepto in consilium. Cùm ex præcepto ne Romæ quidem in usu sit, teste Jordano Episcopo Tragurienis in Dalmatia to. 2. elucubr. lib. 3. tit. 3. n. 13. Idem etiam non nisi consilium agnoscit S. Thomas q. 72. a. 12. ad 2.

CAPUT XI.

Sacramenti Confirmationis effectus.

- 80 **T**riplex est. Primus est gratiæ augmentum in iis qui dignè illud suscipiunt. Ut enim dicitur can. *Spiritus sanctus* de Consecr. dist. 5. *Spiritus sanctus in fonte Baptismi plenitudinem tribuit ad innocentiam; in Confirmatione augmentum præstat ad gratiam. In Baptismo regeneramur ad vitam; post Baptismum confirmamur ad pugnam. In Baptismo abluimur; post Baptismum roboramur.*
- 81 Secundus & proprius effectus ipsius (prior namque communis est aliis Sacramentis vivorum) est speciale robur Spiritus sancti ad confitendam viriliter fidem & nomen Christi, adversus hostes illius, ubi opus fuerit.
- 82 Tertius est character, quo confirmatus insignitur, velut notâ & cingulo militiæ Christianæ, atque ad spiritualem pugnam designatur. Et propter hunc characterem Sacramentum hoc inimitabile est, uti Tridentinum definit sess. 7. can. 9. post Gregorium III. can. de homine de Consecr. dist. 5. dicentem: *de homine, qui à Pontifice confirmatus fuerit, denud illi talis iteratio prohibetur.*

CAPUT XII.

Necessitas & obligatio suscipiendi hoc Sacramentum.

- 83 **S**acramentum Confirmationis necessitate medii ad salutem necessarium non esse Doctores conveniunt. An necessarium sit necessitate præcepti, controversum. Negant quippe Navarrus, Suarez, Nugnus, Ledesma, Valentia, Coninck, Granadus, & (ut ipse putat) Doctores communiter, alentes de eo suscipiendo nullibi extare præceptum.
- 84 Fateor Recentiores non paucos ita sentire. Sed hoc idem quia antiquitatis hac de re monumenta, Sanctorumque doctrinam non sunt scrutati. Ad quam attendens censeo cum Waldensi nostro doct. fid. c. 113. Hugone de S. Victore, Scoto, Armachano, Gersono, Richardo, Toletio, Bellarmino, Contentono, Farvacio, Hamelio, Cardinale le Camus Constat. Synodal. tit. 6. a. 4. Authore Contraversarum Lexovicensium p. 3. Contr. 11. q. 3. Confirmationem esse necessariam necessitate præcepti, ita ut graviter peccet quisquis illam suscipere negligit, dum commodè potest, maxime si apud hæreticos, vel in eorum consiliis, seu vicinia commoretur.
- 85 Probat 1°. ex can. omnes de Consecr. dist. 5. ubi sic: *Omnes fideles per manus impositionem Episcoporum, Spiritum sanctum, post Baptismum, accipere debent, ut pleni Christiani inventiantur.*
- 86 2°. ex can. omnes, inter canones Ilaaci Lin-

gonienis tit. 11. *Omnes maximam curam habeant, ne sine Confirmatione Episcopi qui vitam finirent, animæ periclitentur. Periclitatur ergo anima sine Sacramenti hujus susceptione. Est autem peccatum non leve, isti periculo sese per negligentiam voluntariam exponere. Cùm periculum istud leve non censeat Amalarius Fortunatus (qui sæculo octavo florbat) l. 1. de Eccles. offic. c. 27. dicens, quod aliqui fortè damnabuntur, ob neglectam illius Sacramenti susceptionem. Unde exclamat: *Quantum periculum incurrit, qui negligenter ex hoc mundo exit, sine manûs impositione confirmatoria.* Enimverò Christus hoc Sacramentum instituit, tam ad conservationem fidei, ne deficiat in nobis; quam ad roborandam fragilitatem nostram contra tentationes demonis, mundi, & carnis; prout Cardinalis le Camus observat loco citato. Quanta verò nostra sit fragilitas, absque isto robore, apparuit in Apostolis, priusquam induerentur hac virtute ex alto; apparuit (inquam) ex fuga omnium, trinaque Petri negatione ad vocem ancillæ, &c. Vel ipsorum proinde Apostolorum exemplo seimus, quam facile sit Christianis in tentationibus deficere, & frequenter deficere, nisi Sacramenti hujus roborentur virtute. Idque quotidiana adhuc experientia docet. Tecte namque Boudartio de Constat. q. 5. *experientia constat, quamplurimos hujus Sacramenti defectu recessisse à fide, multos transisse ad forislegia, veneficia, & cultum demonis. Ubi contra quamplurimi Martyres hoc Sacramento roborati, in fide & virtute constantissime perseverant, & ad sanguinem usque decertant.**

Hinc ergo Confirmationis necessitatem benè colligit Gerion to. 2. in Compend. de Sacram. col. 78. aens, quod etiamsi Confirmatio non sit absoluta necessitatis, ad salutem tamen necessaria sit secundum quid. Nam, inquit, *ad hoc quod debeat vita spiritalis, & salus in Baptismo adeptæ, robustè contra hostes spirituales custodiri, necesse habet hoc Sacramentum confirmari, & confortari (sicut si homo non debeat debilitari, et necesse est benè comedere, ut antè dixerat, necessitatem secundum quid explicando.) Unde dicit Hugo de S. Victore: quia prodest, si per Baptismum à lapsu erigeris, nisi etiam per Confirmationem ad standum confirmaris? Non quia sine Confirmatione non valet Baptismus ad salutem (quia hoc falsum est); sed quia frequenter in pugna spiritali, ex debilitate virtutis spiritalis accideret etiam facilitas cadendi, & proinde damnatio, nisi esset Confirmatio.*

3°. probatur ex Concilio Laodiceno sub Sylvestro can. 48. *Oportet eos qui illuminantur (id est baptizantur) post Baptisma inungi super cælesti chrysmate, & esse regni Christi participes.* Vox autem oportet, in legibus, tam Ecclesiasticis, quam civilibus, ex communis Canonitarum Legistarumque sensu, necessitatem significat, uti l. 2. me dixisse memini.

4°. ex variis Sanctorum testimoniis, quæ profert Waldensis noster loco citato. Profecto Cyprianus epist. 70. ungi (inquit) *necesse est eum qui baptizatus sit, ut accepto chrysmate, id est unctio- ne, esse unctus Dei, & habere in se gratiam possit.* Cornelius Papa epist. ad Fabium Antiocheum, Novatianum reprehendit, quod cùm in lætè, ob morbum baptizatus fuisset, liberatus à morbo reliqua non percepit, quæ juxta Ecclesiasticam regulam percipi debent, neque ab Episcopo signatus est. Quippe hoc signaculo minime percepto, quo tandem modo Spiritum sanctum potuit accipere? inquit apud Euseb. Hist. Eccles. l. 6. c. 43. Hieronymus Dial. contra Lucifer. *Totius orbis mens & consensus, de manu baptizatis imponenda, instar præcepti obtinet.* Hilarius Arclatenis homil. de Pentecoste (quæ nomine Eusebii Emilieni,